

νικῆς ζωῆς, ἀποκαθαίρουσα δὲ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐπιβλαβῶν στοιχείων. Ἐν ἐναντία περιπτώσει ἡ Διοίκησις καταπίπτει, κατάπτωσις δὲ τῆς Διοικήσεως σημαίνει ἐξαφάνισιν τοῦ Κράτους, διότι Κράτος, Πολιτεία, δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ Διοίκησις, τὰ ὄργανα τῆς Διοικήσεως. ἅμα δὲ ταῦτα δὲν λειτουργοῦσιν ὥς δεῖ, ἐπέρχεται, κατὰ φυσικὸν νόμον, ἡ ἀφάνεια.

Ἡ ζωτικότης τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς ἀπεδείχθη ἐκ πολλῶν περιστάσεων ὑπέροχος. Ὅφειλουνσι πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς ζωτικότητος ταύτης καὶ νὰ συντελέσωσιν ὅπως τὸ Κράτος ὀργανωθῇ καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ μέρη εἰς ἰσχυρὸν καὶ ἀκατάβλητον ὀργανισμόν, ἵνα ἐπιτελέσῃ τὸν ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας ἐπιφυλασσόμενον αὐτῷ μέγαν προορισμόν, συμφώνως πρὸς ὅ,τι ὁ μέγας πολιτικὸς τῆς Ἑλλάδος, ὁ Χαρίλαος Τρικούπης, εἶπεν: ἡ Ἑλλὰς θέλει νὰ ζήσῃ καὶ θά ζήσῃ.

Β. Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΑΛΙΕΙΑΣ ΕΝ ΘΡΑΚΗ

Ἐπὶ τοῦ ἄκρως ἐνδιαφέροντος καὶ πλουσιωτάτου τούτου πεδίου δὲν ἔχομεν εἰσέτι εἰδήσεις λεπτομερεῖς, δεδομένου ὅτι οὐδεὶς μέχρι τοῦδε, καὶ πως εἰδικός, ἐμελέτησε τὰ ἰχθυοτρόφα ὕδατα τῆς Θράκης εἴτε γλυκέα εἴτε θαλάσσια. Ἐν τούτοις στοιχεῖά τινα περὶ αὐτῶν—ἀπὸ οἰκονομικῆς ὁμῶς μᾶλλον ἀπόψεως—ἔχουσι φθάσῃ μέχρις ἡμῶν συλλεγόμενα ὑπὸ κατωτέρων κυρίως ὀργάνων, σταλέντων ἐκεῖ ἐκ τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος (2) ὅπως παράσχωσι τὰς πρώτας πληροφορίας ἐπὶ τῶν ἐκεῖ εἰσπράξεων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν τυγχανόντων ἐκμεταλλεύσεως ἰχθυοτρόφων ὑδάτων.

Κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας—καίτοι ἀτελεστάτως—τὰ σπουδαιότερα κλειστά ἰχθυοτρόφα ὕδατα φαίνεται ὅτι εἶναι ἡ Λίμνη Βιστωνίς, τὸ περιώνυμον δηλ. Πόρτο-Λάγο, γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Λίμνη Μπουροῦ-Γκιόλ» καὶ αἱ ἐκβολαὶ τοῦ Ἑβρου, διαμορφοῦσαι εἶδος Δέλτα παρὰ τὸν κόλπον τῆς Αἰνίου, ἐξ ἧς ἀπεκλήθησαν καὶ οἱ περίφημοι καπνιστοὶ ἰχθύες οἱ γνωστοὶ εἰς τὸ ἐμπόριον ὡς «νιτικά» καὶ οἵτινες—παρὰ τὴν δοξασίαν τῶν πολλῶν οἵτινες νομίζουσιν ὅτι πρόκειται περὶ ἰχθύων καθαρῶς γλυκέων ὑδάτων—δὲν εἶναι εἰμὴ κέφαλοι τῶν Θρακικῶν ἰχθυοτροφειῶν. Παρὰ τὸ Πόρτο-Λάγο δὲ ὑπάρχει καὶ ἡ εὐμεγέθης λίμνη «Γάλα», ἐκτρέφουσα ἰχθὺς ἀποκλειστικῶς γλυκέων ὑδάτων.

Καὶ ἐν Θράκῃ, ὡς καὶ ἐν Μακεδονίᾳ, ἐφηρμόσθη ὑπὸ τῆς Γεν. Διοικήσεως τὸ διπλοῦν σύστημα τῶν εἰσπράξεων : Ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς ἀλιείας, ἥτοι ἡ καθαρὰ ἰδιοκτησία τοῦ Κράτους ἐπὶ τοῦ ἰχθυοτρόφου ὕδατος (συμφώνως πρὸς τὴν εἰδικὴν νομοθεσίαν τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, καθ' ἣν τὰ κλειστά ἰχθυοτρόφα ὕδατα θεωροῦνται ὡς ἰδιοκτησία τοῦ Κράτους), ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ τουρκικὸς φόρος ἐξ 20 0/0.

Τὰ δικαιώματα ταῦτα, ἐν ὧν ἡ ἐν μέρει, δεδομένου ὅτι τὰ πράγματα δὲν εἶχον εἰσέτι τακτοποιηθῇ, εἶχον ἐνοικιασθῇ ὑπὸ τῆς Διασυμμαχικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Θράκης, διαρκούσης τῆς Διασυμμαχικῆς Κατοχῆς. Αἱ ἐνοικιάσεις ὁμῶς αὐταὶ σήμερον ἀναθεωροῦνται, δεδομένου ὅτι συνήφθησαν εἰς ἐποχὴν πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν. Ἐν τούτοις αἱ πρὸς σὺναφιν τῶν

1) Προσωρινὴ ἐπισκόπησις, ἐπὶ τῇ βάσει πληροφοριῶν.

2) Ὡς γνωστὸν, διοικητικῶς ἡ Θράκη δὲν ὑπῆχθη εἰσέτι εἰς τὴν Π. Ἑλλάδα.

δραχμοπροθέσμων τούτων ἐνοικιάσεων συνταχθεῖσαι διακηρύξεις καταδεικνύουσαι τὴν ἐπιμέλειαν καὶ γνώσιν μεθ' ἧς συνετάχθησαν εἶναι λίαν πιθανόν ὅτι εἰς τὴν σύνταξιν τούτων θὰ συμμετέσχον ξένοι, ἴσως γάλλοι εἰδικοί. Ἡ τήρησις στατιστικῶν, ἡ ἐπιβολὴ κατασκευῆς ἐξυγιαντικῶν καὶ τεχνικῶν ἔργων καὶ τὰ τοιαῦτα μαρτυροῦσι περὶ τοῦ καλοῦ ποιοῦ τῶν διακηρύξεων. Καὶ ἰδοὺ ἐν πρόχειρον παράδειγμα : Ὑπάρχει ὄρος εἰδικός, ὑποχρεῶν τὸν ἐνοικιαστὴν « νὰ προμηθεύσῃ δωρεὰν εἰς ὅλους τοὺς ἐργάτας τὸ ποσὸν τῆς κινήσεως τὴν ὁποίαν θὰ καθορίσουν αἱ ὑγειονομικαὶ Ἀρχαί ». Τὸν τόσον ἀπλοὺν τοῦτον ὅρον ματαίως θὰ ἀνεζήτει τις εἰς ἑλληνικὴν Διακήρυξιν ἐνοικιάσεως καὶ τοῦ πλέον ἐλαιοδριβοῦς καὶ πυρετογόνου ἰχθυοτροφείου !

Πλήρη πίνακα τῶν ἰχθυοτροφῶν ὑδάτων τῆς Θράκης, δὲν διαθέτομεν εἰσέτι μόνον πίνακάς τινας προχείρους, ὡς π. χ. τὸν ἐπόμενον, εἰς ὃν καταφαίνεται καὶ ἡ οἰκονομικὴ σημασία ἐκάστου ἰχθυοτροφῶν ὑδάτος, ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ προσφερθέντος καὶ κατακυρωθέντος εἰς τὰς γενομένας σχετικὰς δημοπρασίας. Οὕτως ἔχομεν διὰ τὰ ἰχθυοτροφεία :

Ἑβρου-Ἀρδα	διὰ τὸ ἔτος 1921	δρχ. 6.200
» » » »	1920	» 4.100
Ἑβρου	» » 1920	» 37.750
» (Λίμνη Μπουροῦ-Γκιόλ) τὴν 3ετίαν 1921-23 ἐτησίως		
Λάφρα καὶ Λαφροῦδα (περιφέρεια Ξάνθης).	τὸ ἔτος 1920	» 95.000
		» 4.000

ἦτοι :

Όνομα ἰχθυοτροφείου	1920	1921
Ἑβρου-Ἀρδα	4.100	6.200
Ἑβρου (ἦτοι ἡ Μπουροῦ-Γκιόλ)	37.750	—
Λάφρα καὶ Λαφροῦδα	5.000	—
Μπουροῦ-Γκιόλ (ἀποκλ. δικ.)	—	95.000
» » φόρος 20 0/0	—	60.000

Ὁ πίναξ οὗτος δὲν εἶναι ἢ ὅλως πρόχειρος. Πράγματι οὐδεμίαν μᾶς παρέχει λεπτομέρειαν. Βλέπομεν ἐπίσης συννοικιαζόμενα πλειότερα προφανῶς ἰχθυοτρόφα ὑδάτα ὑπὸ τὸν περιληπτικὸν τίτλον « ἰχθυοτροφεία Ἑβρου », χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν εἰσέτι τίνα εἶναι ταῦτα καὶ τίνας ποιότητος.

Ἀναμφισβήτητως τὸ πολυτιμότερον ἰχθυοτρόφον ὕδωρ εἶναι ἡ προμηθεύσις Λίμνη Βιστωνίς ἢ Μπουροῦ-Γκιόλ (πιθανῶς ἰχθυοτροφεῖον, ἦτοι :

λιμνοθάλασσα ὡς ἐκτρέφουσα κεφάλους, λάβρακας κλπ.), τῆς ὁποίας ὀρι-
σμένοι θέσεις ἀλιείας ἐνοικιάζονται ἀντὶ σημαντικῶν ποσῶν. Οὕτω π. χ.
θέσεις τινὲς εἶχον ἐνοικιασθῆ ὑπὸ τῆς Διασυμμαχικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ
μίαν τριετίαν ἢ διετετίαν, νομίζομεν, ἀντὶ 295.000 περίπου δραχμῶν, ἐνῷ
ὁ συνολικὸς φόρος 20 000 ἐπὶ τοῦ προϊόντος ἀλιείας τῆς λίμνης εἶχεν ἐνοικιασθῆ ὑπὸ τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς καὶ διὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἀντὶ
467 περίπου χιλιάδων δραχμῶν. Ἐχει ἐπιφάνειαν—τοῦλάχιστον τὸ κό-
ριον σώμα τῆς λιμνοθαλάσσης—12.000 περίπου τετραγων. μέτρων, μὲ
μέσον βάθος 5 ὀργυῶν, ἐάν, ἐννοεῖται, αἱ πληροφορίες εἶναι ἀσφαλεῖς.
Φαίνεται λίαν πλουσία, ἂν κρίνῃ τις ἐκ τοῦ ὅτι, ὡς λέγεται, ἐκτρέφει 300
χιλ. ὀκ. κεφάλων ἐτησίως, πλὴν τῶν ἰχθύων ἄλλων εἰδῶν, τόσον θαλασσίων
ὅσον καὶ γλυκέων ὑδάτων. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι, ἐκτὸς τοῦ κυρίου σώμα-
τος τῆς λιμνοθαλάσσης ταύτης, θὰ ὑπάρχωσιν, ἀναμφιδέλως, τενάγῃ κατὰ
τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον μικρά, ὅς συμβαίνει συνήθως εἰς παρομοίας περιπτώ-
σεις, κρασπεδοῦντα τὰς κυρίας ἰχθυοτρόφους κοίτας. Τοιαύτης π. χ. φύ-
σεως εἶναι τὸ ἰχθυοτροφεῖον «Πέσα» παρὰ τὴν Αἶνον, περιορισμένης ἐκ-
τάσεως 8.000 τετρ. μέτρων, ὡς λέγεται, ἐκτρέφον, ἐπίσης κατὰ πληροφο-
ρίας, 25.000 ὀκ. κεφάλων καὶ ἐγγελέων ἐτησίως, συγκοινωνοῦν μετ' αὐ-
λακος τῷ ποταμῷ Ἑδρῷ καὶ τῇ θαλάσσῃ.

Ἡ τιμὴ τῶν ἰχθύων ἐν Θράκῃ, πιθανῶς λόγῳ τῆς μὴ ἀνεπτυγμένης
συγκοινωνίας, κἄθε ἄλλο εἶναι ἢ ὑπερβολικῇ. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ
τιμὴ τῶν κεφάλων καπνιστῶν ἀνέρχεται ἐκεῖ εἰς 4 δραχμάς—κατὰ πλη-
ροφορίας πάντοτε—ἐνῷ ἐν Ἀθήναις ἡ τιμὴ τῶν αὐτῶν ἰχθύων εἶναι ἀνω-
τῶν 12 δραχμῶν.

Εἰς τὴν Θράκην φαίνεται ὅτι εἶναι συχνὴ ἡ περίπτωσις καθ' ἣν ὑπάρ-
χουσι κλειστὰ ὑδάτα πλησίον τῆς ἀκτῆς μὴ συγκοινωνοῦντα—τοῦλάχιστον
κατ' ἐπιφάνειαν—μετὰ τῆς θαλάσσης, δωρμένα ὅμως, κατόπιν τεχνικῆς
διαρρυθμίσεως καὶ ἀποκαταστάσεως τῆς τοιαύτης ἐπικοινωνίας, νὰ μεταβλη-
θῶσιν εἰς ἐξίλητα ἰχθυοτροφεῖα. Συνεπῶς ὑπάρχει πιθανότης, ἵνα διὰ συ-
στηματικῶν τεχνικῶν ἔργων ἀναπτυχθῇ ἡ ἰχθυοπααραγωγὴ τῆς Θράκης, ἡ
ἀπὸ κλειστῶν ἰχθυοτρόφων ὑδάτων προερχομένη. Φαίνεται δὲ ἐπίσης ὅτι
ὑπάρχουσιν ἐν Θράκῃ καὶ πολλὰ ἰχθυοτρόφα ὑδάτα ἐγκαταλειμμένα καὶ
μὴ ἐκμεταλλεόμενα; ἴσως διὰ δυσχέρειαν συγκοινωνίας.

Ἄλλοτερον σπουδαιότατον ἰχθυοτρόφον ὕδωρ φαίνεται ὅτι εἶναι ἡ Λίμνη
«Γάλα», κειμένη καὶ αὕτη παρὰ τὸν Ἑδρὸν, οὓσα δὲ ἡ μεγαλειτέρα ἰχθυο-
τρόφος ἐπιφάνεια τῶν περιφερειῶν Δεδεαγάτς καὶ Αἶνου. Περιέχει γλυκέα
μόνον ὑδάτα καὶ ἐκτρέφει ἰχθὺς ἀποκλειστικῶς τοιούτων ὑδάτων. Ὡς
πρὸς τὸ ἔτησιος ἀλιεῖσθαι ἐκεῖ ποσόν, οὐδὲν δυστοχῶς εἶναι γνωστὸν

ἡμῖν. Ἡ Αἰμνη, κειμένη μεταξὺ τῶν δύο προαναφερθεῖσων περιφερειῶν, χωρίζεται εἰς δύο ἡμίση, τοῦ ἐνὸς ὑπαγομένου εἰς τὴν Δυτικὴν καὶ τοῦ ἐτέ-
ρου εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην.

Ὅμοιως εἰς τὴν περιφέρειαν Γιομουλτζίνας ὑπάρχει τὸ ἰχθυοτρο-
φεῖον «**Αἰαγκιόλ**», συγκαταλαμβάνον τὴν θαλάσσην, μὲ ἐπιφάνειαν 1.000 πε-
ρίπου τετρ. μέτρων, ἐκτρέφον ἰχθὺς μικτούς, ἥτοι τοιοῦτους γλυκῶν καὶ
θαλασσίων ὁδάτων, λόγῳ τῆς διπλῆς τοῦ ἐπικοινωνίας τῇ τε ποταμῷ καὶ τῇ
θαλάσσῃ. Ὑπάρχουσι ἐπίσης ἐκεῖ καὶ ἕτερα ἔλη, ἐνοικιασθέντα ἀντὶ 115
περίπου χιλιάδων λεβίων, ἥτοι 23 περίπου χιλιάδων δραχμῶν ἐτησίως,
ὅπῃ τῆς Διασυμμαχικῆς Ἐπιτροπῆς.

Εἰς ταῦτα δέον νὰ προσθέσῃ τις τὴν πλουσίαν πρόσδοτον ἐκ τοῦ φό-
ρου 20 0/0 ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῆς ἀφθόνου παρακτίας θαλασσίας ἀλίειας.
Ἡ πρόσδοτος αὕτη ἐκτείνεται, κατὰ πληροφориᾶς, εἰς τὰς ἑξῆς περιφερείας:

1. Κατὰ μῆκος τῆς παραλίας τοῦ Αἰγαίου ἀπὸ Τασλίκ εἰς Πόρτο-
Λάγο. Εἰς τὴν ζώνην ταύτην τὸ 20 0/0 εἶχεν ἐνοικιασθῇ διὰ 10μηνον διά-
στημα ἀντὶ 89.000 περίπου λεβίων, ἥτοι δραχμῶν 18.000.

2. Εἰς τὴν ζώνην ἀπὸ Δεδεαγάτς μέχρι Νέστου ποταμοῦ, ἥτοι ἀπὸ τοῦ
Πόρτο-Λάγο μέχρι Καρα-Σοῦ. Τὸ 20 0/0 τῆς ζώνης ταύτης εἶχεν ἐνο-
ικιασθῇ ἀντὶ 25.000 λεβίων, ἥτοι 5.000 περίπου δραχμῶν δι' ἑξάμηνον χρ-
νικὸν διάστημα, ἢ 10.000 δραχμῶν ἐτησίως.

3. Εἰς τὴν ζώνην τοῦ Καραγάτς, εἰς τὴν τὸ 20 0/0 εἶχεν ἐνοικιασθῇ
ἀντὶ 60.000 περίπου γαλλικῶν φράγκων, ἥτοι ἰσαριθμοῦ ποσοῦ δραχμῶν.

Περὶ τῆς παρὰ τὴν Μήδειαν ζώνης, τῆς παραλίας δηλ. τοῦ Εὐξείνου,
ἀνέκαθεν πεφνημισμένης διὰ τὴν πλουσίαν τῆς ἀλίειν, οὐδὲν εἰσέτι τὸ
ἀκριβὲς γνωρίζομεν.

Ἐπίσης ἀγνοοῦμεν τὰ κατὰ τὴν ἀλίειν εἰς τοὺς ποταμοὺς Νέστον,
Ἐβρον καὶ ἄλλους δευτερεύοντας ρύακας καὶ ρεῖθρα, ὅσοι ἐκτρέφου-
σιν ἰχθὺς.

Καὶ ταῦτα μὲν ἀναφορικῶς πρὸς τὴν πρόσδοτον τοῦ Δημοσίου ἐκ τῆς
ἀλίειας τόσον τῆς θαλασσίας ὅσον καὶ τῆς τῶν κλειστῶν ἰχθυοτροφῶν ὁδά-
των. Ἡ πρόσδοτος ὅμως αὕτη δὲν δόναται βεβαίως νὰ ἔχῃ τὴν σημασίαν
τὴν ὅποιαν παρουσιάζει ἀπὸ κοινωνικο-οικονομικῆς ἀπόψεως ἢ ὁλοκληρω-
τικῇ εἰς ἀλίειας πρόσδοτος τῆς ἀλιευτικῆς πλουσίας ταύτης χώρας, καθὼς
ἐπίσης καὶ τὸ ὅλικόν ποσὸν τῶν ἀλιευομένων ἰχθύων, πράγματα τὰ ὅποια
σήμερον, δυστυχῶς, δὲν γνωρίζομεν. Οὐδενός, βεβαίως, τὴν προσοχὴν δια-
φεύγει τὸ γεγονός ὅτι αἱ ἀκταὶ τῆς Θράκης εἶνε ἀλιευτικῶς προνομιοῦχοι.
Ἐκτεινόμεναι παρὰ τὴν εἴσοδον τῶν Δαρδανελλίων, τὴν τόσον πλουσίαν εἰς

ρεύματα λόγω της επικοινωνίας των δύο μεγάλων θαλασσιών λεκανών (Ἀ. Μεσογείου καὶ Εὐξείνου), εὐμοιροῦσα διόδων πλουσίαν σιτηνῶν τῶν ἐκλεκτοτέρων μεταναστευτικῶν ἰχθύων. Ἐκτὸς τοῦτου κατὰ μήκος τῶν Θρακικῶν παραλίων ὑπάρχουσι τμήματα τῆς ἡπειρωτικῆς κρηπίδος ὀμαλάς, τὰ ὅποια δέον νὰ ἐπιδιωχθῇ ἢ δι' αὐτοκινήτων σκαφῶν ἀλίεια, ὡς τοιαύτη πρέπει ἄνευ ἀναβολῆς νὰ ἐφαρμοσθῇ, διὰ τοὺς αὐτοὺς καὶ μείζονας εἰσέτι λόγους, εἰς τὸν κόλπον τῆς Θεσσαλονίκης (Θερμαϊκόν).

Δὲν ὑπάρχει ἐπομένως ἀμφιβολία ὅτι—ὡς καὶ ἐκ τῶν ἰσχυρῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐκτεθεισῶν ἐνδείξεων καταφαίνεται—ἡ ὀλοκληρωτικὴ χρηματικὴ πρόσοδος δὲν εἶνε καὶ τόσον μεγάλη, ἐνῶ, ἀντιθέτως, φαίνεται ὅτι ἔχομεν πολὺ προϊόν.

Πραγματοποιοῦνται δηλ. ἐκεῖ αἱ συνθήκαι τοῦ πρωτοτόνου ἢ μάλλον τοῦ προπολεμικοῦ ἐμπορίου: Μικραὶ τιμαί, πολὺ προϊόν. Αἰτία τῆς εὐδαίμονος ταύτης καταστάσεως εἶνε βεβαίως ἡ πατριαρχικὴ ζωὴ τῶν πληθυσμῶν, λόγω, κυρίως, τῆς ἐλλείψεως ταχέων μέσων συγκοινωνίας, τῆς ἐλλείψεως σοβαρῶν τεχνικῶν ἔργων καὶ τῆς μικρᾶς ἀναπτύξεως τοῦ ἐμπορίου πνεύματος τῶν κατοίκων.

Ἀδιστάκτως δύναται τις νὰ προσέτι, ὅτι ἡ διεσθυσίς τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου πνεύματος καὶ πλεόν συγκρατούμενος τῶν Ἑλλήνων ἐπιχειρηματιῶν θέλει ἀνοίξῃ νέους κρουνούς τροφοδοτήσεως τῶν ἀγορῶν τῆς Π. Ἑλλάδος, βελτιοῦσα συγχρόνως οἰκονομικῶς τὰς περὶ τὴν ἀλίειαν ἀσχολουμένας ἐργατικὰς τάξεις.

Τέλος γεννᾶται τὸ ζήτημα ἂν συμφέρει εἰς τὸ Δημόσιον, προκειμένου περὶ τῶν προσόδων τοῦ, νὰ ἐπεκτείνῃ καὶ ἐν Θράκῃ τὸ σύστημα τῶν ἀπ' εὐθείας ἐκμεταλλεύσεων, ὅπερ, ἐφαρμοσθὲν εἰς τινὰς λίμνας, τῆς Μακεδονίας ἰδίως, παρέσχεν ἄριστα οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα. Βεβαίως, ἀπὸ Κρατικῆς ἀπόψεως, δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι τοῦτο συμφέρει. Ἀλλ' ἀπὸ κοινωνικῆς ἀπόψεως δὲν νομιζόμεν ὅτι τὸ σύστημα τῆς ἀπ' εὐθείας ἐκμεταλλεύσεως ἀπέδωκε τοὺς ἀναμενομένους καρπούς. Ἀποβαίνει καταθλιπτικὸν συντεῖνον εἰς τὴν ὕψωσιν τῆς τιμῆς τῶν ἰχθύων καὶ—τὸ σπουδαιότερον ὅλων—κωλύει τὴν κατασκευὴν μικρῶν τεχνικῶν ἔργων ἀπαραίτητων εἰς χώραν νέαν ὡς ἡ Θράκη, μὲ ἄφθονα ἐσωτερικὰ ὕδατα καὶ ἄνευ ὕδραυλικῶν ἔργων, ἔργων ἅτινα εὐκόλως θὰ ἠδύναντο νὰ ἐκτελεσθῶσιν ὑπὸ ἐνοικιαστῶν ὑποχρεομένων πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῶν οἰκείων πρὸς ἐνοικίαν διακηρύξεων. Ἡ ἀπ' εὐθείας ἐπίσης ἐκμετάλλευσις, ἀπασχολοῦσα πολυάριθμον προσωπικὸν καὶ χρήζουσα διαρκῶς ἐπιδόσεως, ἀπορροφᾷ τὴν ὑπηρεσίαν, καθισταμένην οἰκονομικὴν, μὴ ἐπιτρέπουσα οὕτω ταύτῃ τὴν ἐπιτέλε-